

**Вінницький національний медичний університет
імені М.І. Пирогова
Міністерство охорони здоров'я України**

**ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ
НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ І
НЕОБХІДНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ
НОВИХ ПІДХОДІВ У РОБОТІ КАФЕДР
МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В
СУЧАСНИХ УМОВАХ**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
26 лютого 2014 року

Вінниця – 2014

УДК: 378:0056:378.4(61)

**ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ І НЕОБХІДНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ
НОВИХ ПІДХОДІВ У РОБОТІ КАФЕДР МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
м. Вінниця, 26 лютого 2014 року

Редакційна колегія: В. М. Мороз (головний редактор)
Ю. Й. Гумінський (відповідальний редактор)
Л. В. Фоміна

Відповідальний за випуск: А. М. Гулевич

Основним пріоритетом вищої медичної освіти є якісна підготовка висококваліфікованого фахівця. Максимальна робота кафедр клінічного та теоретичного профілю повинна бути спрямована перш за все на засвоєння студентами теоретичних знань та оволодіння практичними навичками з даної конкретної дисципліни.

Збірник розрахований на всіх працівників медичної галузі.

© Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова, 2014

Краснова Л.І., Фещук Н.М., Браткова О.Ю., Лукіна Н.Ю. Навчальний процес з дисципліни «Гігієна у фармації» для студентів заочної форми навчання та шляхи його удосконалення	130
Крекотень О. М., Оніщенко К. М., Підлісна І. В. Аспектні бачення щодо удосконалення навчального процесу в медичних вузах	132
Крижановська А.В. Удосконалення оцінки знань та вмінь іноземних студентів із спеціальної вірусології	133
Кулик Л.Г. Особливості викладання фтизіатрії в умовах реорганізації медицини	134
Кулик Я.М., Рауцкіс П.А. Використання мультимедійних засобів при вивченні клінічних дисциплін	136
Кучер В.О., Незгода О.П., Шляхи оптимізації підготовки інтернів-фтизіатрів в сучасних умовах	137
Кушта А.О., Полішук С.С., Шкільняк Л.І., Бедик О.В., Шувалов С.М. Особливості викладання питань місцевого знеболення на кафедрі хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії	138
Ладутько С.В. Шляхи удосконалення навчального процесу та впровадження інноваційних технологій у викладанні клінічної біохімії	139
Лайко Л.І., Меркулова Д.О., Кривоніс Т.Г. Методика проведення літньої виробничої практики з педіатрії на медичному факультеті, спеціальність «Медична психологія»	141
Лациба В.П. Вивчення творчості Т.Г. Шевченка у контексті історії української культури	143
Леонова Н.В., Руцька І.А. Підвищення мотивації до навчання студентів вищих медичних навчальних закладів в умовах кредитно-модульної системи	144
Лисенко Д.А. Шляхи удосконалення формування клінічного мислення у студентів під час вивчення внутрішньої медицини	145
Лисюк С.П., Лисак І.В. Сучасні проблеми фізичного виховання студентів	146
Лісовий М.І., Тищенко Л.Т. Педагогічна культура викладача вищого медичного закладу	148
Ліхницький О.М., Ліхницький О.О. Новаторство та інновації – як один з пріоритетних напрямків удосконалення учбового процесу в медичних навчальних закладах..	150

практики – 16, при цьому: практичні навички – по 12 балів; ситуаційні завдання – 4 бали.

Висновки. Узагальнено досвід проведення літньої виробничої практики у студентів медичного факультету ВНМУ, спеціальності «Медична психологія» за новими програмами в умовах КМСОНП свідчить про те, що освоєння практичних навичок під час виробничої практики дозволяє студентам – медичним психологам закріпити теоретичні знання і набути практичні навички, отримані при вивченні основних клінічних та фундаментальних дисциплін, логічно і послідовно поглиблювати і вдосконалювати їх, що покращує якість навчання. При відпрацюванні практичних навичок із сестринства в педіатрії надзвичайно важливим є використання фантомів та манекенів під час виробничої практики. Доцільно удосконалювати методику оцінки поточної діяльності студентів в межах модуля.

Лациба В.П.

Вивчення творчості Т.Г. Шевченка у контексті історії української культури

200-річчя від дня народження змушує нас по-новому досягнути глибинну сутність Т.Г. Шевченка, яка в українській культурі завжди була надзвичайно складною і не вичерпувалася лише літературно-художньою творчістю.

Необхідно зазначити, що на кожному етапі українського національного поступу всі більш примітні політичні сили чи соціальні групи, виходячи з унікальності поета, виводили свій образ Героя – Шевченка. Найбільш узагальненими є:

- з позицій соціалістичного реалізму Т.Г. Шевченко виступає як реаліст, матеріаліст і атеїст, революційний демократ, учень і соратник Чернишевського, Добролюбова, Белінського;
- у розумінні Д. Донцова Т.Г. Шевченко є переконаним націоналістом, носієм державності, непримиренності до ворогів українського народу;
- з точки зору народників Т.Г. Шевченко сприймається лише як Пророк і Геній, з ним ідентифікується Україна, українство.

Можна погодитись, що у кожному із образів Т.Г. Шевченка є доля правди. Витоки світогляду і творчості Т.Г. Шевченка пов'язані з тими умовами, за яких він жив і творив. Він зростав там, де ще були живі свідки Коліївщини, де були яскраві спомини про козаччину і Хмельницького, гостро відчував злидні і становище селянина-кріпака. Глибоке знання життя, тонка чутливість, безмежна віра у традиції боротьби за волю дало можливість Т.Г. Шевченку своїм полум'яним словом, словом поезії зрозуміти минуле, виробити свій погляд на світ, звернутися не лише до сучасників, а й до нащадків із закликом вирішувати не лише поточні, і часом дріб'язкові, а вічні проблеми національного буття.

Через свою творчість Т.Г. Шевченко вніс новий зміст, нові мотиви, співзвучні ідеалам соціальної справедливості, гуманізму, протесту проти

політичного гніту і будь-якого посягання на свободу і гідність людини, заклавши тим самим міцні підвалини національного відродження.

В основі світогляду поета лежить не егоїзм, а власне «андроцентризм», своє «Я», чітко структуроване через інтенсивний автобіографізм самого митця.

Т.Г. Шевченко став великим поетом, Генієм, Пророком саме тому, що духовні колізії свого часу зробив драмою свого життя, а патріотизм – мірою справжньої любові до людей, до українців. Виражаючи природну і законну ненависть до царизму і російських поміщиків, які розглядали Україну як свою провінцію, він не перекладав цієї ненависті на російський народ, на російських кріпаків. Любов до українського народу поєднувалася у нього з любов'ю до російського та інших народів. Тому будучи на боці рідного народу, його національної свідомості, гідності, Т.Г. Шевченко проголошував почуття єдності і дружби усіх народів.

В роки великого національного зламу Т.Г. Шевченко був першим, хто закликав українців не цуратися самих себе, не виступати в ролі упосліджених провінціалів чи хитрих малоросів, він доводив, що самоствердження України має власні історичні та соціальні виміри. Створивши українську літературну мову, українську літературу, як чинник національної самосвідомості, освічуючи український народ у дусі вільнодумства, гуманізму і патріотизму, Т.Г. Шевченко спростував як великодержавне твердження про те, що українська мова загалом не існує, так і погляди русифікованого пануючого класу на українську мову як на «мужицкое наречие». Збагативши рідну мову, Т.Г. Шевченко розглядав її як культурне надбання, найбільшу духовну цінність народу, виступав проти її засмічування, закликав берегти українську мову як найцінніший скарб.

Леонова Н.В., Руцька І.А.

Підвищення мотивації до навчання студентів вищих медичних навчальних закладів в умовах кредитно-модульної системи

Під час організації навчального процесу у вищих медичних навчальних закладах за кредитно-модульною системою важливим є підвищення мотивації навчальної діяльності студента, що сприяє якісному професійному формуванню майбутнього лікаря з високим рівнем відповідальності. Продуктивність навчання визначається не тільки рівнем здібностей студента, а й вираженістю мотивації, зацікавленості та бажання, на яку впливають як особисті якості студента, так і методи навчання, формування завдань та проведення контролю.

Викладачі з метою мотивації студентів до навчання повинні використовувати у навчальному процесі, поруч із традиційними методами навчання, також інноваційні методи, такі як: проблемні лекції, семінари-дискусії, брейн-ринги, наукові семінари, семінари за принципом самоорганізації студентів, ігрове проектування, ділові ігри, технології кейс-методу (методу ситуаційного навчання), технології «Урок-шоп», які спрямовані на вирішення ситуації чи розробку проекту малими групами,